



Balassagyarmati Törvényszék

47.P.20.607/2023/10. szám

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Kummer Ákos (8000 Székesfehérvár, Várkör út 52. II/5.) ügyvéd által képviselt felperes1 (cím1) felperesnek – dr. Kovács Loránd (1036 Budapest, Kolosy tér 1/b. 3/4.) ügyvéd által képviselt alperes1 (cím2) alperes ellen jóhírnév megsértése iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa kiadott egyéb érdekelt1 című napilap 2018. december 4-ei számában „Újabb jobbikos felvétel” címmel megjelent cikkben annak valótlan állításával, hogy a Jobbik 2018-as tisztújító kongresszusa előtt egy jobbikos vezető a felperes nevében ajánlott pénzt a küldötteknek azért, hogy egyéb érdekelt2t támogassák.

A törvényszék kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 400.000.- (négysszázezer) Ft sérelemdíjat, továbbá 38.100.- (harmincnyolcezer-száz) Ft perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az adóhatóság külön felhívására az ott közölt módon és határidőben fizessen meg 36.000.- (harminchatezer) Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes közéleti szereplő, politikus, a Jobbik Magyarországért mozgalom pártigazgatója 2020. elejéig, míg 2021. nyár végéig az Országos Választmány elnöke volt. 2018. májusában a párt tisztújító kongresszust tartott, melyen egyéb érdekelt2 nyerte az elnöki tisztséget egyéb érdekelt3val szemben. A egyéb érdekelt1 című napilap, melynek az alperes a kiadója, 2018. december 4-én „Belföld-Külföld” rovatban a 9. oldalon az „Újabb Jobbikos felvétel” című cikket jelentette meg, amelyben szerepelt, hogy „Még nyáron került nyilvánosságra egy

hangfelvétel, melyen egy jobbikos vezető a pártigazgató nevében pénz ajánl a küldötteknek, hogy egyéb érdekelt²t támogassák a tisztújításon”.

- [2] A sérelmezett cikk az alábbiakat tartalmazza: „a Jobbikban nem csak az elnökválasztást, de az alelnökválasztást is előre leoszthatták – derítette ki a Hír tv. Egy újabb a csatorna által közölt tegnapi hangfelvétel alapján a párt frakcióvezetőhelyettese egyéb érdekelt⁴ már órákkal a szavazás előtt tudta kik lesznek az alelnökök és hogy hányan fognak szavazni rájuk a májusi tisztújító kongresszuson A Hír TV szerint az elnökválasztást is telefonos rábeszélésekkel manipulálhatták. Még nyáron került nyilvánosságra egy hangfelvétel, amelyen egy Jobbikos vezető a pártigazgató nevében pénz ajánl a küldötteknek, hogy egyéb érdekelt²t támogassák a tisztújításon. felperes¹ állítólag azzal is megzsarolta a tagságot, hogy nem vállalja a pártigazgatói posztot, ha egyéb érdekelt⁵ lesz az elnök.”
- [3] A perben kifogásolt állítást először az origo.hu közölte 2018. július 26-án „Újabb Jobbikos korrupciós botrány, lefizethették a küldötteket hangfelvétel” címmel közzétett cikkben, majd 2018. június 30-án, megírta ugyanezt a „Tombol a korrupció a Jobbikban, nem is tagadnak a lefizetési botrányban” című médiatartalomban. Előbbi miatt a Fővárosi Ítéltábla a ügyszám¹ számú ítélettel, utóbbi miatt pedig a ügyszám² számú ítélettel kötelezte a sajtószervert a helyreigazítás közlésére. Megállapítást nyert ezekben a jogerős határozatokban, hogy az ott alperesként eljár sajtószervert a perbeli, tartalmát tekintve szinte teljesen egyező cikkeken, amelyek esetében a sérelmezett tényállítás viszont ugyanaz volt, mint jelen perben, nem véleményt közölt a felperesről, hanem valótlan tényről állított. A csatolt hangfelvétel alapján nem volt megállapítható, hogy egyéb érdekelt⁶ a felperes megbízásából „pénzt vagy bármit” ajánlana a beszélgetőpartnerének.
- [4] A felperes keresetében kérte, a törvényszék állapítsa meg, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa kiadott egyéb érdekelt¹ című napilap 2018. december 4-ei számában „Újabb Jobbikos felvétel” címmel megjelent cikkben, annak valótlan állításával, hogy a Jobbik 2018-as tisztújító kongresszusa előtt egy Jobbikos vezető a felperes nevében ajánlott pénzt a küldötteknek azért, hogy egyéb érdekelt²t támogassák. A felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 400.000.- Ft-ot sérelemdíj címén és annak 2018. december 5. napjától a kifizetés napjáig a késedelem minden napjára a késedelemmel érintett naptári félv év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá kérte a perköltségben való marasztalását. A felperes keresetét a Ptk. 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire, a Ptk. 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d.) pontjára, és a 2:45. § (2) bekezdésére, valamint a 2:51. § (1) bekezdés a.) pontjára alapította.
- [5] A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy Nógrád Vármegye valószínűleg legismertebb, legolvasottabb napilapja a egyéb érdekelt¹, ez így volt 2018-ban is. Ezen lapban az alperes azt a valótlan állítást tette a felperesről, hogy egy párt vezetőjeként annak tisztújító kongresszusán a demokratikus szavazást befolyásolni akarta azáltal, hogy pénztért vásárolt voksokat, pénzt ajánlott fel szavazásra jogosultnak azért, hogy a felperes által preferált jelöltet támogassa, illetve mást ilyennel megbízott. Ennek az állítása a felperes társadalmi, azon belül a politikusi megítélését is súlyosan rombolta, ezáltal a jóhírnevét megsértette. Felperesi álláspont szerint valótlan és sértő kijelentéseket tenni közszereplőről sem lehet jogszerűen és még közéleti viták során sem, a valótlan tények nagy nyilvánosság előtti közlésére a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki semmilyen körülmények között. Még a szabad véleménynyilvánításhoz való jog sem jogosíthat fel senkit arra, hogy túlzott valótlanosságokkal illessen bárkit minden ténybeli alap nélkül, nyilvánvalóan a lejáratás szándékával, ahogy azt az alperes tette a felperessel. A közélet szereplőitől a közlemény teljes joggal várja el fokozottan a társadalmi normák betartását és a közszereplőről ebben a tárgykörben egy valótlan tényállítás is súlyosabb a közvélemény szemében, mintha egy közéletben részt nem

vevő szervezetről, személyről írnak ilyet. Amennyiben egy ismert közéleti szereplőt olyan vád ér egy népszerű médiafelületen, hogy még bűncselekményt is megvalósít, mivel vesztegetéssel szavazásra jogosultak lefizetésével próbálja meg jogállását befolyásolni egy parlamenti párt tisztújításán, kifejezetten alkalmas a személyről a közvéleményben kialakult kép hátrányos megváltoztatására. Természetes és bevált gyakorlat a közbeszéd folyamatában, hogy a közélet résztvevője akár a sajtó, akár saját kiadványaik egyéb megnyilatkozásaik útján egymást meghatározott szempontok alapján minősítik, véleményt mondanak akár a tevékenységéről, akár egyes megnyilvánulásairól, amely egyébként a megfelelő keretek között teljesen helyénvaló. Ide tartozhat az is, hogy felhívják a közvélemény figyelmét valóban meglévő hibákra, gyengeségekre, ellentmondásokra, de valótlanosságok állítása azonban nem lehet közéleti viták eszköze. Ez közszereplőkkel szemben sem megengedett. A per tárgyává tett közlések alapvető minden közéleti szereplőtől elvárható gondosságot nélkülöző, sőt kifejezetten rosszhiszemű nyilvánosság felé való közvetítésével az alperes olyan jogsértést követett el a felperessel szemben, mely nem hagyható következmények nélkül. Az alperes olyan hamis állítást tett a felperesre egy ismert népszerű napilapban, amelyben súlyos visszaélés elkövetésével vádolta meg. A nyilvánosság előtt ilyen durva hazugsággal illetni valakit nagyon jelentős hátrányt jelent, amelyet köztudomású tényként lehet, de kell is elfogadni. A felperesi hivatkozás szerint a cikk következményeként a felpereshez és a Nógrád megyei párttársaihoz is érkeztek emiatt kérdések, rosszindulatú megnyilvánulások, az általuk ismeretlenek részéről is. Ezek mind arra irányultak, hogy igaz-e, ami az alperesi újságban a felperesről megjelent. A felperesnek és a párttársainak is folyamatosan magyarázkodnia kellett az alperes által leírtak miatt, amely nagyon kellemetlen és megalázó élmény volt minden egyes alkalommal. Az alperes egészen nyilvánvalóan nem tanúsította az elvárható gondosságot. A felperesi álláspont szerint az alperes egészen biztosan a lejáratás szándékával célzatosan a felperest a közvélemény előtt hiteltelenítendő tette közzé a jelen pert tárgyát képező valótlan állítást. Az alperes rosszhiszeműségét bizonyítja az is, hogy az alperes nem, hogy nem közölte a felperes álláspontját a cikkben írtakról, de még csak meg sem kísérelte megtudakolni azt, nem is volt kíváncsi arra. Az alperes meg sem próbálta ellenőrizni annak igazságtartalmát, nem kereste a felperest a közlés előtt, így a felperesről írtak kapcsán rosszhiszeműsége nem vitatható. A felperes előadta, hogy az alperes jelen perben kifogásolt állítását először az origo.hu közölte 2018. július 26-án „Újabb Jobbikos korrupciós botrány, lefizethették a küldötteket hangfelvétel” címmel közzétett cikkben, majd ugyanezt megtette 2018. június 30-án, amikor megírta ugyanezt a „Tombol a korrupció a Jobbikban, nem is tagadnak a lefizetési botrányban” című médiatartalomban. Előbbi miatt a Fővárosi Ítéltábla a ügyszám1 számú ítélettel, utóbbi miatt pedig a ügyszám2 számú ítélettel kötelezte a sajtószervet a helyreigazítás közlésére. Megállapítást nyert ezekben a jogerős határozatokban, hogy az ott alperesként eljáró sajtószerv a perbeli tartalmilag szinte teljesen egyező cikkekben, amelyek esetében a sérelmezett tényállítás viszont ugyanaz volt, mint jelen perben, hogy nem véleményt közölt a felperesről, hanem tényt állított, amely állítása valótlan volt.

- [6] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a per tárgyává tett cikk tartalmilag egyáltalán nem azonos a hivatkozott két origo.hu oldalon megjelentetett cikkel, a Petőfi népe 2018. december 4-ei számában Újabb Jobbikos felvétel címmel arról számolt be, hogy fél évvel korábbi tisztújításon a frakcióvezetőhelyettes egyéb érdekelt⁴ jóval a szavazás előtt felsorolta a leendő alelnökök neveit és hogy nagyjából mennyi voks fog érkezni rájuk. A 4 bekezdésből álló, jelen per tárgyává tett kis hír másik része egyéb érdekelt⁴ akkori friss botrányát ismerteti. Egy újabb harmadik hangfelvételen ugyanis a Jobbikos politikus azzal dicsekedett párttársának, hogy nemrég lezsidózott, majd megütött egy nőt egy budapesti szórakozóhelyen. Az alperes által kiadott cikk tehát ebben a kontextusban utal vissza egy pár hónappal korábbi szintén a Jobbikból kiszivárgó

hangfelvételre, amelyen a párt Csongrád megyei elnöke az alábbiakat mondja: „Nagyon nagy a baj. Most az utolsó két hétben, tehát mondom tegnap már a egyéb érdekelt⁷ az már majdnem sírás határán volt. Neked elmondom, hogy most már a egyéb érdekelt⁷ kézbe vette. Kézi irányítás van. Az, hogy mindenkit végig megy és kiszámolja. Mert ő nem vállalja a pártigazgatóságot, választmányi elnökséget, ha egyéb érdekelt⁵ lesz. Mindenben a kegyeidet keresem. Fordult a világ, mit szólsz hozzá? Nagyon kell, hogy delegáltak embert és a egyéb érdekelt⁸t támogassátok. Mindenben számíthatsz rám, bármi pénz kell, adom, csak nagyon gatyá a helyzet.” - hallható a hangfelvételen.

[7] Az alperes álláspontja szerint a sérelmezett állítás a sajtó által levont következtetésen alapuló közlés, amelynek egyértelmű valótlan voltát megállapítani a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet. Sőt a köztudomású tények a józan ész és a logika szabályai alapján inkább a valósághoz közelállónak értékelhető. Az ugyanis a hangfelvételtől világosan kiderül, hogy a Jobbik Csongrád megyei elnöke pénzt ajánl az egyik küldöttnek abból a célból, hogy „a egyéb érdekelt⁸t támogassák”. Ez nyilvánvalóan a 2018. március 12-ei tisztújításra vonatkozik, ahol egyéb érdekelt² egyéb érdekelt³val egyetemben elindult a Jobbik megüresedő elnöki székéért. A Csongrád megyei elnök később elismerte, hogy valóban ő hallható a felvételen. A hangfelvétel másik részén a Csongrád megyei elnök arról is beszámol, hogy a felperes (az ő köztudomású becenevét használja), minden alapszervezetet végig telefonál a közeledő elnökválasztás kapcsán. Itt is nyilvánvaló, hogy a május 12-ei eseményekről van szó, minden kétségen kizáróan erre utal a Csongrád megyei elnök azon megjegyzése, hogy felperes nem vállalja a pártigazgatóságot, választmányi elnökséget, ha egyéb érdekelt⁵ lesz. Az alperes a Jobbik 2018. áprilisában módosított alapszabályára hivatkozva kifejtette, hogy egyértelműen kiderül, hogy a pártigazgató és a hangfelvételen szereplő megyei elnök között, ha nem is közvetlen, alá-fölé rendeltségi viszony, de egyértelműen egy olyan bizalmas kapcsolat állt fenn abban az időszakban, ahol a felperes volt a domináns fél. A hangfelvételtől kiderül az is, hogy a Csongrád megyei elnök, illetve a felperes azonos érdekekkel rendelkeztek a 2018. májusi elnökválasztás kapcsán. Az is tény, hogy a Csongrád megyei elnök pénzt ajánlott az egyik jelölt támogatásáért cserébe a küldötteknek. A cikk író a fentiekből logikusan is megalapozottan vonhatta le azt a következtetést, hogy a hangfelvételen szereplő megyei elnök nem pusztán saját hatáskörében járt el. Ezen túlmenően sértő jelleg sem áll fenn a cikk vonatkozásában, ugyanis, hogy egy erős szervezett pártban megosztottság lesz úrrá és a nagy hatalommal rendelkező pártigazgató a rendelkezésre álló minden eszközzel igyekszik szerinte pártja számára fenyegető veszélyt jelentő elnökjelölt győzelmét megakadályozni, a politika valódi természetével az elmúlt évtizedekben megismerkedő magyar olvasóközönségben aligha vált ki megütközést. Ráadásul a perbeli cikk publikálása idején már megtörtént a Jobbik pártszakadása. A felperes félelme utóbb megalapozottnak bizonyult a másik párt elnökjelölttel kapcsolatban, a közlést decemberben olvasók szemében biztosan nem sérülhetett a felperes jóhírneve.

[8] Ezen túlmenően az alperes hivatkozása szerint a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A nemvagyoni sérelem bekövetkezése, a sérelemdíj megítélésének a feltétele, a jogszabály csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest. A bírói mérlegelés adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Amennyiben nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nemvagyoni hátrány keletkezett és a megállapított jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. Hivatkozott továbbá az alperes arra, hogy a felperes nem adott be helyreigazítás iránti kérelmet és közel öt évig nem követelt semmilyen elégtételt, így sérelemdíjat sem. A cikkben a sérelmezett közlés két szóból áll. Közben a cikk alapvető témája a Jobbikból kiszivárgó újabb hangfelvétel, valamint egyéb érdekelt⁴ lemondása. Ezen túlmenően a cikkben a

felperes nem szerepel névvel, neve pedig nem volt annyira ismert a nagyközönség előtt, hogy a Vas megyei olvasók beazonosítsák. Ezek alapján a felperes állítása, hogy az alperes lejáratás szándékával célzatosan a felperest közvélemény előtt hiteltelenítendő írta volna meg a cikket, nem állja meg a helyét.

- [9] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint megalapozott.
- [10] A Polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.
- [11] A Ptk. 2:51§ (1) bekezdés a.) pontja alapján, akit személyiségi jogában megsértenek, a jogsértés ténye alapján – az elévülési időn belül – az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
- [12] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés alapján a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés értelmében a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.
- [13] A bíróság rögzíti, hogy a döntés meghozatalakor elsődlegesen vizsgálta azt az alperesi védekezést, hogy a sérelmezett cikk egy rosszul levont következtetés volt-e vagy sem. Itt a bíróság álláspontja szerint tényközlésről volt szó. Az alperes által idézett hangfelvétel szövege és a megjelentetett cikk szövegezése alapján az alperes egyértelműen tényeket közölt és még csak utalás szintjén sem szerepeltette a cikkben, hogy az újság egy következtetést vont le a hangfelvételtől. Egyértelmű közlés volt arról, hogy a felperes nevében pénzt ajánlottak a küldötteknek.
- [14] Ezt követően a bíróság azt vizsgálta, hogy ez a tényállítás valós vagy valótlan volt, e körben a törvényszék figyelembe vette, hogy a felperes által becsatolt Fővárosi Ítéltábla ügyszám 1 számú határozatának indoklása szerint a kérdéses hangfelvétel alapján nem állapítható meg, hogy a felperes nevében pénzt ajánlottak a tisztújításon. A perben hivatkozott hangfelvételen hallható egyéb érdekelt⁶, amint pénzt és bármit ígér egy küldöttnek, ha egyéb érdekelt²ra szavaz, ugyanakkor felperes¹ neve pusztán ahhoz kapcsolódóan hangzik el, hogyha és amennyiben nem egyéb érdekelt² nyer, úgy adott esetben a felperes elhagyja a pártot. Ezek alapján nem foghat helyt az alperes azon védekezése, miszerint a cikkben szereplő általa következtetésként aposztrofált közlés egyértelmű valótlan voltát megállapítani a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet.
- [15] A bíróság azt is vizsgálta, hogy a kijelentés sértő lehetett-e a felperesre. Becsületsértőnek minősül az érintett személyre vonatkozó a személyiség valóságos társadalmi értékének meg nem felelő, bíráló véleményt kifejező vagy kifejezőmódjában indokolatlanul bántó megalázó kijelentés, míg a jóhírnév sérelemének megállapítását a valótlan tényállítás vagy a való tények hamis színben való feltüntetése alapozza meg.
- [16] A bíróság megállapította, hogy a cikkben foglaltak alkalmasak voltak a felperes jóhírnevének megsértésére, alkalmasak voltak arra, hogy a felperesről valótlan kijelentésekkel, híresztelésekkel negatív képet alakítsanak ki, azt a benyomást keltve egy átlagos médiafogyasztóban, hogy a felperes bűncselekményt megvalósítva, vesztegetéssel a szavazásra jogosultak lefizetésével próbálja meg jogellenesen befolyásolni egy parlamenti

párt tisztújítását. E körben a bíróság tekintettel volt arra, miszerint az állítás súlyossága a választópolgároknak megbotráncolást kelthetett és hátrányosan befolyásolta a felperesről alkotott képet.

- [17] A bíróság itt rögzíti, hogy a felperes közszereplő, azonban a közszereplők sem kötelesek nyilvánvalóan valótlan és sértő tényállítások tételére. A 7/2024. (III.7.) AB határozat alapján a bizonyíthatóan hamis tények nem állnak alkotmányos védelem alatt. A törvényszék álláspontja szerint nem foghat helyt azon alperesi állítás sem, hogy az olvasóközönségben nem vált ki megütközést az, hogy egy pártigazgató a rendelkezésre álló minden eszközzel igyekszik a pártja számára fenyegető veszélyt jelentő elnök megválasztását megakadályozni, mivel a megvesztegetéssel történő befolyásolás és ekként a tisztújítás menetébe való beavatkozás nem lehet a választópolgárok számára elfogadható és a politika valódi természetével indokolható megnyilvánulás. Ez mindenképpen negatív színben tünteti fel az adott személyt, sőt erkölcsileg elítélendő. Mindezek alapján megállapította a törvényszék a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a.) pontja alapján, hogy az alperesi cikk megjelenésével okozati összefüggésben sérült a felperes jóhírnévhez való joga.
- [18] A bíróság ezt követően, mivel a felperes a jóhírnév megsértése okán sérelemdíj megfizetésére is kérte kötelezni az alperest e körben az alábbi megállapításokat tette:
- [19] Általánosságban véve köztudomású, hogy a cikkben és internetes portálokon valótlan tények közlése, híresztelése az adott személy megítélésére kedvezőtlenül hat. A felperes hivatkozott ezen túlmenően arra, hogy a Nógrád megyei kollégákat és őt is többen megkeresték ezzel a cikkel kapcsolatosan, mely folyamatos magyarázkodásra késztette őt, így a bíróság ezért az általánosságban kedvezőtlen hatást, mint nem vagyoni sérelmet értékelte. Ugyan az irányadó joggyakorlat szerint jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj alkalmazása, de a jogosultat az objektív szankció érvényesítéséhez nem terheli a hátrány bizonyítása. Amennyiben a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrány bekövetkezésére hivatkozik és illet nem bizonyít, a bíróság a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású hátrányok alapján határozza meg.
- [20] Az alperes hivatkozása szerint két szóból áll a sérelmezett közlés, az alapvető témája a cikknek a Jobbikból kiszivárgó újabb hangfelvétel és egyéb érdekelt lemondása, azonban a törvényszék megállapítása az, hogy nem lehet ilyen kiragadva értelmezni a felperes által sérelmezett tényállítást, hiszen a megjelentetett cikk témája a Jobbikból kiszivárgott újabb hangfelvétel, amely szintén a választások befolyásolásáról szól. Ennek megerősítéseként szerepel, hogy korábban szintén nyilvánosságra került egy hangfelvétel, amelyben a felperes nevében egy Jobbikos vezető pénzt ajánl a szavazásra jogosultaknak. Miután konkrétan megjelölték, hogy a Jobbik pártigazgatójáról van szó, annak ellenére, hogy a neve nem hangzott el, a nagyközönség számára beazonosítható volt a felperes személye. Egyébiránt a cikk következő sorában már név szerint említik a felperest. A fentiek alapján a törvényszék megállapította, hogy a cikk tartalma alkalmas volt a felperes megítélésének súlyosan negatív irányba történő befolyásolására, valamint annak közzétételével az alperes szándékos, célzatos jogsértést követett el.
- [21] Ezeken túlmenően a törvényszék figyelembe vette azt, hogy az alperes nem is kísérelte meg a felperest megkeresni a cikkel kapcsolatos véleményének a kifejtése iránt. A bíróság a sérelemdíj megállapítása során értékelte a cikkben szereplő tényállítás súlyát, azaz, hogy a választás rendje elleni bűncselekmény megvalósításáról szól. Ez kiemelkedő súllyal bír, kirívóan sértő állítás, míg emellett az alperes a sajtótól elvárható minimális körültekintést sem tanúsította, nem ellenőrizte az általa közölt valóságát, nem kereste meg a felperest a cikk megjelenését megelőzően, ezért megszegte a Sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. § és 13. §-ából eredő kötelezettségét és ezáltal a közönség hiteles és pontos tájékoztatáshoz való jogát.

- [22] A bíróság a sérelemdíj megfizetésére irányuló kereset vizsgálata körében a Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdése alapján a sérelemdíj mértékét az eset körülményeire, különösen a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel határozta meg. A bíróság itt hangsúlyozza, hogy a Ptk. indoklása alapján a sérelemdíj megítélhetőségének nem feltétele a sértettet ért „további hátrány bekövetkeztének bizonyítása”, szükséges feltétel viszont a „sértettet ért nem vagyoni sérelem” léte. A sérelemdíj alkalmazásához szükséges a személyiséget ért nem vagyoni sérelem, amely testi vagy lelki változásokban, illetve a személyiséget körülvevő társadalmi, természeti környezetnek a személyiségre hátrányos megváltozásában manifesztálódhat (PJD2017. 3.). A sérelemdíjnak reparatív funkciója is van. E tekintetben a sérelemdíj alapvetően különbözik a személyi jogsértéshez fűződő objektív szankciók alkalmazásának törvényi feltételétől [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés], amely pusztán a „jogsértés tényét” kívánja meg. Megdönthető vélelem szól amellett, hogy a személyiségi jogi jogsértés nem vagyoni sérelmet okoz a sértettnek. A vélelem megdőlését a bíróság a jogsértő személy bizonyítása alapján és köztudomású tények alapján is megállapíthatja. Azaz a sérelemdíj megfizetésére irányuló kereseteknél a bizonyítás nem a felperest, hanem az alperest terheli a Ptk. ugyanis kimentési bizonyítási rendszert vezetett be, így a felperesnek egyetlen egy dolgot kell bizonyítania azt, hogy megtörtént a személyiségi jogának megsértése. Ezen túlmenően a sérelemdíjösszegezését nem kell felperesnek bizonyítania, hanem az alperesnek kell kimentenie magát, hogy miért tartja eltúlzottnak, alaptalannak a felperes által megjelölt összegű sérelemdíjat vagy alaptalannak a felperes által megjelölt nemvagyoni sérelmet. Az alperes ezen kérelmében arra hivatkozott, hogy a felperes nem adott be helyreigazítási kérelmet és közel 5 évig nem követelt semmilyen elégtételt. A közlés két szóból állt, illetőleg nem szerepelt a felperes névvel, a neve pedig nem volt annyira ismert a nagyközönség előtt. Miután az alperes a tárgyaláson nem jelent meg, így további nyilatkozatot vagy bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.
- [23] A törvényszék álláspontja szerint nem értékelhető a felperes terhén azon alperesi hivatkozás, miszerint a felperes nem indított helyreigazítási kérelmet és 5 évig nem követelt elégtételt, hiszen a sérelemdíj megállapításának előfeltétele a helyreigazítás iránti kérelem. Emellett a bíróság utal arra, hogy nincs perbeli relevanciája annak, hogy a felperes az elévülési időn belül mikor nyújtja be a keresetlevelet, az ugyanis a felperes mérlegelési jogába tartozik, hogy mikor él az elévülési időn belül az igényérvényesítési jogával. Az sem foghat helyt, hogy két szóból áll a felperes által sérelmezett közlés, mivel a teljes szöveget kell figyelembe venni, amelynek az az értelme, hogy lényegében a felperes a választás rendjét kívánta befolyásolni az alperesi cikk közlése szerint, illetőleg mivel a párt neve és a felperes által betöltött pozíció is szerepelt a cikkben, így egyértelműen beazonosítható volt a felperes személye.
- [24] A fentieket mérlegelve a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a kereseti kérelemmel egyezően a felperes által megjelölt és a bíróság szerint sem eltúlzott mértékű 400.000.- Ft összegű sérelemdíj megfizetésére kötelezte az alperest.
- [25] Az alperes pervesztes lett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes perrel felmerült költségeinek a megtérítésére. A bíróság a felperest perköltség összegének megállapítása során a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja alapján a csatolt költségjegyzékkel egyezően állapította meg a munkadíját 30.000.- Ft + ÁFA, azaz összesen 38.100.- Ft összegben.
- [26] A bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt eljárási illeték megfizetésére. A bíróság tájékoztatja az illetékfizetésre kötelezett alperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát

közleményként kell feltüntetni. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a.) pontján alapul.

Balassagyarmat, 2024. április 4.

Dr. Csonka-Dorogi Csilla sk.
bíró